

چکیده

نگارنده: اعظم نوتاج

مشخص شده است که هسته اکومبنس به علت ارتباطات گسترده با نواحی مختلف مغز، نقش مهمی در تنظیم درد بازی می‌کند. بعلاوه، این هسته استپاله‌های هیستامینرژیک را از هسته توبرومامیلاری دریافت می‌کند. با در نظر گرفتن نقش سیستم هیستامینرژیک در درد، اثر ریز تزریق‌های هیستامین و آگونیسست و آنتاگونیسست گیرنده‌های H_3 آن بر درد دهانی صورتی ناشی از فرمالین بررسی شد. از نالوکسان (آنتاگونیسست غیر انتخابی گیرنده‌های اپیوئیدی) برای مشخص کردن مکانیسم احتمالی استفاده شد. در موش‌های صحرایی نژاد ویستار، با استفاده از جراحی استرئوتاکسی دو کانول راهنمای به صورت دو طرفه در هسته اکومبنس سمت چپ و راست قرار داده شد. تزریق محلول رقیق شده فرمالین ($1/5$ درصد، 50 میکرولیتر) به ناحیه لب بالا منجر به درد دهانی صورتی شد. بلافاصله پس از تزریق، مالیدن صورت در فواصل زمانی سه دقیقه‌ای به مدت 45 دقیقه مشاهده شد. درد دهانی صورتی توسط یک پاسخ درد دو مرحله‌ای مشخص گردید (مرحله اول: دقیقه صفر تا 3 و مرحله دوم: دقیقه 15 تا 33). ریز تزریق هیستامین ($0/5$ و 1 میکروگرم در محل) و تیوپرامید (آنتاگونیسست گیرنده‌های H_3 ، 2 میکروگرم در محل) هر دو مرحله درد دهانی صورتی را کاهش داد. ریز تزریق تیوپرامید (2 میکروگرم در محل) همراه با ایمپپ (آگونیسست گیرنده‌های H_3 ، 1 میکروگرم در محل) از اثر ضد دردی تیوپرامید جلوگیری کرد. همچنین، نالوکسان (2 میکروگرم در محل) از اثر ضد دردی هیستامین و تیوپرامید جلوگیری کرد. نتایج این مطالعه نشان داد که در سطح هسته اکومبنس، هیستامین و گیرنده H_3 آن احتمالاً در تنظیم درد دهانی صورتی با یک مکانیسم وابسته به سیستم اپیوئیدی نقش دارند.

کلمات کلیدی: هسته اکومبنس، گیرنده H_3 هیستامین، هیستامین، درد دهانی صورتی، موش صحرایی